

ክብር ቅዱስ መስቀል

ቅዱስ መስቀል ስንል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓለሙን ከሞተ ኃጢአት ስማዳን በቀሪን የተሰቀሰበተ የተመሳቀሰ ሰው ማለታችን ነው። ሲቃ ካህናትና መስፍት ጳጳሳዊ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ በመስቀል ተሰቅሎ እንዲሞት በፈረዱበት ጊዜ ወታደሮቻቸው ጌታችንን መስቀሉን እሸክመው ወደቀሪን ወሰዱት። «ወወሰድዎ ጨነዘ ይሰውረ መስቀሉ» መስቀሉን እንደ ተሸከመ (ተሸከሞ) ወደ ቀሪን ወሰዱት እንዳለ ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ (ዮሐ. 19:17)

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀሉን ተሸከሞ ወደ ቀሪን ሲጓዝ፤ እየማደፍና እየገፉ ሲወሰዱት እጁ ግ ደከመ፤ በዚህ ጊዜ ስምዖን የተባለ የቀሪን ሰው ከገጠር ሲመጣ ይዘው ከኢየሱስ በኋላ የኢየሱስን መስቀል እንዲሸከም ጫኑበት (ሉቃ. 23:26)። ከዚህም እንደ ገና ራሱ ጌታችን መስቀሉን ተሸከሞ ቀሪን ደረሰ፤ ከዚያም እንደ ደረሰ በመስቀል ሰቀሉት፤ በቀኝና በግራውም በኩል ሁለት ወንበዴዎችን ሰቀሉ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሆኖ መከራ መስቀልን በመቀበል በዕለተ ዓርብ በዘጠኝ ሰዓት በፈቃዱ ስለ እኛ ሞተ፤ በአሥራ አንድ ሰዓት ገደማም ዮሴፍ ዘአርማትያስና ኒቆሎሞስ ከመስቀል አወርደው በአዲስ መቃብር ቀበሩት (ሉቃ. 23:53-56፤ ዮሐ. 19:41-42)።

ክርስቶስ በመስቀሉ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ላይ ባፈሰሰው ቅዱስ ደሙ ሰላምን አወጀ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለዚህ ታላቅ ምስጢር ሲናገር፤ «በመስቀሉ ደም ሰላምን አደረገ በሰማያትም በምድርም ላሉት እርቅን፤ ሰላምን አደረገላቸው» ብሎአል (ቁላ. 2:14)።

ጌታችን በመስቀሉ ጠላት ዲያብሎስን እንደ ገደሰ ማለት እንዳሸነፈና ተሰያይተው የነበሩትንም ሕዝብንና አሕዛብን እንደ ማድረጉን እስመልክቶ በሌላው መልእክቱ ሲናገር፤ «አሁን ግን እናንተ በፊት ርቃችሁ የነበራችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም ቀርባችኋል፤ እርሱ ክርስቶስ ሰላማችን ነው፤ እርሱ ሁሉን ያዋሐደ፤ የትእዛዙንም ሕግ (ሕዝብንና አሕዛብ የመባልን ትእዛዝ) ሸር በመቃከል የነበረውንም የጥል ግድግዳ በሥጋው አፈረሰ፤ ይኸውም ከሁለታችሁ እንደ አዲስ ሰውን ይፈጥር ዘንድና ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልን በመስቀሉ ገደሰ፤ በእርሱም ሁለታችሁን በእንደ አካል ከእግዚአብሔር ጋር አስታረቀ፤ መጥቶም ርቃችሁ ስነበራችሁትና ቀርበው ስነበራችሁም ሰላምን ሰጣቸው» ማለት ነው (ኤፌ. 2:13-18)።

ከዚህ በላይ እንደ ተመሰክትነው ጌታችን ስለ ዓለሙ ቤዛ የተሠዋበት ቅዱስ መስቀል ክብር ነው፤ ጠላት ዲያብሎስን ያሸነፈበት ቅዱስ መስቀል ክብር ነው፤ በደሙ በከበረው ቅዱስ መስቀል ስምድራውያንና ሰሰማያውያን ሰላምን አውገዷል። ሐዋርያው እንዳለው፤ ቅዱስ መስቀል የሰላምና የደኅንነት ንጉሥ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ ዙፋን ነው። በእግዚአብሔር አብ ጸጋ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ (በሞት አንሶ) የነበረውን ከሞት የተነሳ የምስጋናን ዘውድ (እክሊስ ስብሐት) ጭኖ (ደፍቶ) እንሆ እናየዋለን» (ዕብ. 2:14)።

ስለዚህ ቅዱስ መስቀል ንጉሠ ስብሐት ክርስቶስ (የምስጋና ንጉሥ ክርስቶስ) የተሠዋበት፤ ክርስቶስ እምላካችን በቅዱስ ደሙ ያከበረውና መሰከታዊ ደሙም የፈሰሰበት ስለ ሆነ በእማን (በእውነት) ክብር፤ በእውነት ቅዱስ ነው። በመሆኑም በእውነት ክርስቶሳውያን የሆኑ ሁሉ በጌታችንና በክብር መስቀሉ እንመክሳለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ሲያስተምር «እኔስ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ» ብሎአል (ገላ. 2:20)።

በዚህ መሠረት የክርስቶስ ተከታይ ነኝ የሚል ሁሉ ክርስቶስን ከልብ ማመንና መውደድ፤ መስቀሉንም ማክበር ይገባዋል። እንደ ሐዋርያው እንደሚለው ስለመስቀሉ መስቀል መመካት ግዴታ ነው።

እኛ ክርስቶስውያን የክርስቶስን መስቀል የምንሰመው ወይም የምንሳሰመው ስለ ክርስቶስ ያለንን ፍቅር ለመግለጽና በረከተ ክርስቶስንም ለመቀበል ነው።

ሰምሳሌ ፡-

፩ኛ. ከፋቅ አገር ከሚኖሩት ወይም ከጓደኛችን የተላከልንን ሥዕል ገጽ ማለት ፎቶግራፍ ስመንለን ቀበላለን፤ ይኸውም ናፍቆታችንና ፍቅራችንን ለመግለጽ ነው። በዚህ መሠረት የክርስቶስ ሕይወታችን መሰል ምልክት የሆነውን መስቀል ስናይ ጌታችንን ከመውደዳችን የተነሳ እንሰመዋለን (እንሰማለን)።

፪ኛ. ጆግኖችና ፀርበኞች ወታደራዊ አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ቃስ መሐላ ሲፈጽሙ የአገራቸውን ሰንደቅ ዓላማ (ባንዲራ) ተንበረክከው ይሳሰማሉ፤ ማለት ይሰማሉ፤ ይኸውም ለአገራቸው ፍቅራቸውንና ታማኝነታቸውን ለመግለጽ ነው። በዚህም መሠረት እኛም የመንግሥተ ስግዚአብሔር ምልክት (ባንዲራ) የሆነውን ቅዱስ መስቀልን የምንሳሰመው ወይም የምንሰመው ስለ ጌታችን ያለንን እምነትና ፍቅር ለመግለጽ ነው፤ ቀጥሎም ረድኤትንና በረከትን ለመቀበል ነው።

፫ኛ. እንደ ሰው ከተወለደበት አገር ርቆ በሰደት ወይም በትምህርት ምክንያት፤ ወይም በሥራ ምክንያት በርከት ላሉ ዓመታት በባሉድ አገር ተቀምጦ ወደ አገሩ ሲመለስ ለመጀመሪያ ጊዜ ያገፋን መሬት ሲረግጥ ተንበርክኮ መሬትዋን ይሰማል፤ የኸውም አክብሮቱንና ናፍቅቱን ለመግለጽ መሆኑ ግልጽ ነው። በዚህ አይነት አምላካዊ ደም የፈሰሰበትን ቅዱስ መስቀልን የምንሰመው ስለ ጌታችን ያለንን ፍቅርና እክብሮት ለመግለጽና ከቅዱስ መስቀሉም በረከት ለመቀበል ነው። ነገር ግን የክርስቶስን መስቀል መሳማችንን ወይም መሳሰሎችን የሚነቅፉ እንደ ሞኝነትም አድርገው የሚያሰቡ ወይም የሚቆጥሩ ወገኖች አሉ። በመሆኑም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለእነዚህን አፅራረ መስቀል አስመልክቶ ለእውነተኛቹ ክርስቲያኖች እንዲህ ሲልጽፎአል... «የመስቀሉ ቃል (ነገር) ለሚጠፉት ሞኝነት፤ ለእኛ ለምንድን ግን የለግ ዚአብሔር ኃይል ነው...» ብሎአል (፩ ቆሮ. ፩፡፮)።

በሌላ መልእክቱም... «ብዙዎች ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ሆነው የመላሰሳሉና ብዙ ጊዜ ስለ እንሱ ነግራቸዋል፤ ለሁንም እንኳ ለያስቀሰሁ ለሳሰሁ፤ እነሱ መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ሆኖቸው አምላካቸው ነው፤ ክብራቸው በነውራቸው ነው፤ አሳባቸው ምድራዊ ነው...» ሲል አስተምሮአል (ፈልጵ. ፫፡፲፱)።

መስቀል መሳሰምና ማክበር በእርግጥ ፍቅርን ለመግለጽ፤ በረከትም ለመቀበል ነው። መሳሰም ወይም መሳም የአክብሮት፤ የፍቅርና የናፍቅት መግለጫ መሆኑም በሁሉም ዘንድ የታወቀ ነው። ሰምሳሌ ታሪክ በቅዱስ ወንጌል ተመዝግቦላት የሚገኝ እንዲት ኃጢአተኛ ሴት እጅግ ብዙ የሆነውን ኃጢአትዋን ጌታ እንዲተውላት እጅግ አድርጋ ጓጓች። ጌታችንም አጥብቃ ፈለገች። ባገኘችው ጊዜ ሸቱ የሞላበት የአልባጥሮስ ብልቃጥ(ጠርመሽ)አመጣች. ከጌታም በስተኋላው በእግሩ አጠገብ ቆማ ለየአስቀሰች በእንባዋ እግሩን ታርሰው (ታጥበው) ጀመረች. በራስ ጠጉሩአም ታብሰው፤ እግሩንም ትሰመው (ታጥብ)ጀመረች፤ እንደዚህም በማድረግ ጌታችን ኃጢአትዋን ይቅር ብሎ ልጄ በሰላም ሂጄ ብሎ አሰናበታት (ሉቃስ. ፮፡፱፤ ፵፮-፶፱)።

በዚህ ዓይነት ጌታችንን የሚወድና ትእዛዙን የሚጠብቅ ክርስቲያን ሁሉ ስለ ጌታ ያለውን መንፈሳዊፍቅር ለመግለጽ፤ እንዲሁም ሥርየተ ኃጢአትንና በረከትን ለመቀበል የጌታ እግሮች የቆመበትን ቅዱስ መስቀል ይሰማል (ይሳሰማል። የጌታ እግሮች ከቆመበት ፀታ መሰገድ እንደሚገባ ቅዱስ መጽሐፍ ያረጋግጣል። «የጌታ እግር በቆመበት ሰፍራ እንሰማለን» ሲል ንጉሥ ዳዊት መስክሮአልና፤ (መዝ. ፳፻፱፤፳፻፱)።

የተቀደሰውን ነገር ወይም ፀታ መሳሰም ደግሞ በሃይማኖት ሥርዓት የተሰመደ ነው። በቤተ መቅደስ ወይም በምኩራብ ስጸሎት ይሰበሰቡ የነበሩ ለሰራጌላውያን መጽሐፈ ሕግ ማለት ኦሪት (ቶራ) ከተነበበ በኋላ ስጸሎት የሚሰበሰቡትን ሰዎች በመጠየቅ www.ethiopianorthodox.org ወይም ይሰሙ እንደነበር መጽሐፈ ታላሙድ ይመሰክራል። ይህን ሥርዓት አሁንም በምኩራባቸው ለየሠሩበት ነው። ለእኛም እንደ ጥንቱ ሥርዓት ቅዱስ ወንጌልን፤ መስቀልንና ሥዕልን እንሰማለን (እንሳሰማለን)። በቅርብም ሆነ በፋቅ ያለውን ቅ

ቅዱስ ቦታ ወይም ቅዱስ መስቀል መሳሞ (መሳሰሎ) ስለሆነ ያለንን አክብሮትና ፍቅር ለመግለጽ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ዳውሎስም ስለዚህ ሲገልጽ «እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰማቸው የተሰፋ ቃል አላገኙም፤ ዳሩ ግን ከፋቅ ሆነው አዩትና ተሳስሙት» ይላል (እብ. 11፡18፤19)። የወደዱትንና ያፈቀሩትን ነገር እንኳን በቅርብ ተገኝተው መሳሰሎ (መሳሞ) ይቅርና በፋቅ ሆነው እንኳን መሳሰሎ እጅ መንሳት እንደሚገባ ሐዋርያው የጻፈው ቃል ታላቅ ምስክር ነው።

ከዚህ መጽሐፈ ቅዱሳዊ ሥርዓት የተነሳ በሀገራችን በኢትዮጵያ በተሰይሞ በገጠሩ ክፍል በየመንገዱ መሳሰሎዎች እየተባሰ የሚጠራ ልዩ ቦታ ይገኛል። በዚህ ቦታ መስቀል መሰል የድንጋይ ቫብ ይገኛል። ሕዝብ ክርስቲያኑ በመንገዱ ሲያልፍ ከዚያቦታ እንደደረሰ ቀጥ ብሎ የቆሞና በተተከለው የዕንጨት መስቀል ወይም በተቆሰሰው መስቀል መሰል ቫብ አቅጣጫ ወደሚገኘው ቤተክርስቲያን ራሱን ዝቅ አድርጎ እጅ ይነሳል። ማለትም ይሳስማል። ወይም የመሳሰሎዎችን አቅጣጫ ተከትሎ በፋቅ ስሚየው ቤተክርስቲያን ይሰግዳል። ይኸውም እምነቱንና ፍቅሩን ለመግለጽ ነው።

ነቢዩ ላቲካል የጸሎት ቤቱን መስኮቶች ወደ ኢየሩሳሌም አቅጣጫ አድርጎ በመሥራት፣ በቀን ሦስት ጊዜ መስኮቶችን እየከፈተ በቀን ሦስት ጊዜ ተንበርክኮ ይጸልይ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያስረዳል (ዳን. 3፡1)። ስለዚህ መስቀል መሳሰሎ ወይም ወደ መስቀልና ወደ ቤተ ክርስቲያን፣ እንደዚሁም ወደ ቅዱሳን ሥዕሎች ዞሮ መሰገድ የሚገባ መሆኑን አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ታስተምራለች።

በመስቀል መባረክ

ሥልጣን ክህነት ያላቸው ክህናት በቅዱስ መስቀል እንዲባርኩና ምእመናንም እንዲባርኩ ኦርቶዶክሳዊ ቤተ ክርስቲያን ታላላች።

በቅዱስ መስቀል የመባረክና የመባረክ ምስጢር

- ፩ኛ. በጌታችን ቅዱስ መስቀል አማካይነት ሥርዓት ኃጢአትን ለመቀበል፤
- ፪ኛ. በጌታችን ቅዱስ መስቀል አማካይነት ቡራኬን ማለት መንፈሳዊ ክብርንና ጸጋን ለመቀበል ነው።

በመስቀል ምሳሌ በረከትንና ምርቃትን መስጠት በዘመነ ኦሪትም የተሰመደ ነው። በእርግጥ በኦሪት ዘመን መስቀል አልነበረም። ስለዚህ አበው በመስቀል ምሳሌ እጃቸውን እየከረጉ ልጆቻቸውን ይባርኩ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ስምሳሌ ከዚህ ቀጥሎ ያለውን እንመልከት። ያዕቆብ በሸመገብ ጊዜ የልጅ ልጆቹን ኤፍሬምንና ምናሴን ሲባርካቸው ፈለገ፤ አባታቸው የሴፍም ሁሉን ልጆቹን በያዕቆብ ቀኝና ግራ አቆማቸው፤ ያዕቆብም ስጆቹን አመሳቅሎ ባረካቸው፤ መረቃቸውም (ዘፍጥ. 4፡2፤ 5-8)።

በዚህ ዓይነት ክህናተ ኦሪት ስጆቻቸውን በማንሳትና በማመሳቀል ሕዝቡን ይባርኩ ነበር። የቡራኬም ሥርዓት ከእግዚአብሔር የተነገረ ነው። እግዚአብሔር ለመሴ እንዲህ ብሎ ነግሮት ነበር፤ «ሰላሮንና ስልጆቹ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ የሰላሮኤልን ልጆች ስትባርካቸው እንዲህ በሉአቸው፤ እግዚአብሔር ፊቱን ወደ አንተ ይመልሰ፤ እግዚአብሔር ሰላምን ይሰጥህ። በዚህ ዓይነት ስሜን በሰላሮኤል ልጆች ላይ ያደርጋሉ፤ እኔም እባርካቸዋለሁ» (ዘጥ. 3፡1፤ 2፤ 3)።

የበረከት ባለቤት ጌታችን

የበረከት ባለቤትና የበረከት መገኛ የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ወንጌል በሚያስተምርበት ጊዜ የተቀደሱ ስጆቹን እያነሳ (እያመሳቀለ) ምእመናንን ይባርክ ነበር። ስምሳሌ ጌታችን በሰብከተ ወንጌል ጊዜ ለመባረክ ወደ ስሱ የመጡትን ሕጻናት ተቀብሎ እንዳቀፋቸውና ስጆቻቸውም እንሥቶ (አመሳቅሎ) እንደባረካቸው ቅዱስ ወንጌል ይመሰክራል (ጳውሎስ. 1፡1፤ 2፤ 3)። ስምሳሌ ጌታችን በሰብከተ ወንጌል ጊዜ ለመባረክ ወደ ስሱ የመጡትን ሕጻናት ተቀብሎ እንዳቀፋቸውና ስጆቻቸውም እንሥቶ (አመሳቅሎ) ባረካቸው፤ እንደባረካቸውም ወደ ስማያት ማረጉን ሉቃስ መስክሮልናል (ሉቃ. 2፡29)።

በሰዚህ ጌታችን በሠራው ሥርዓት መሠረት የጌታችን ተከታዮች የሆኑት ሲቃገሩ ጳጳሳት፣ ኤጲስ ቆጵሳትና ቅዱሳን (ቀሳውሳን) በቅዱስ መስቀልና እጆቻቸውንም በማሳቀል ምስመንንና ምስመናትን እንዲባርኩ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ታስተምራለች።

ማማተብ

«አማሳቀስ» አመሳቀስ፣ አማተብ፣ ባረከ ካለው ግሥ የወጣ ቃል ነው። ትርጉሙ ምልክት ማድረግ፣ ማመሳቀል መባረክ ማለት ነው። ማሳተብ ማለትም ምልክት ማለት ነው። «ማሳተብ ክርስቲና» ሲልየክርስቲና ምልክት (መስቀል) ማለት ነው። ባረከ ሲልም «የሴፍ አባቱ እሥራኤል ይባርካቸው ዘንድ ልጆቹን አቀረበ። እሥራኤልም እጆቹን በራሳቸው ላይ አመሳቀሰ» ይላል (ዘፍጥ. ፱፮፣ ፲-፳፪)።

በሰዚህ በቀኝ እጅ በጣቶች በመስቀል ምሳሌ (በአርአያ መስቀል) ማማተብ ተገቢ መሆኑን ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ታዛሲች። ፍትሕ መንፈሳዊ (ፍትሕ ነገሥት) በተባለው የቀኖና (የሕግ) መጽሐፍ በእንቀጽ ፲ በቁጥር ፭፻፵፪ ላይ ማማተብ የሚገባ መሆኑን ተደንግጓል። ትእዛዙም ቀጥሎ ያለው ነው።

«በመስቀል አምሳል (በመስቀል መሳሌ) ከላይ ወደታች (ከግንባራችን ወደ ደረታችን)፣ ከግራ ወደ ቀኝ በጣት ማማተብ ነው። በጣቶች የማማተብ አጋንንትን (ሰይጣናትን) ለማፈቅ ነው። ጌታችን «እኔ በእግዚአብሔር ጣት አጋንንትን (ሰይጣናትን) አሰወጣሁ ብሎ እንደተናገረ (ሉቃ. ፲፩፣ ፳፻)።

ከላይ ከግንባራችን እሰከ ታች ማለት እሰከ ደረታችን ማማተባችን ግን ጌታችን መድኃኒታችን ከሰማየ ሰማያት መውረድን፣ መስቀሉን መምቱንና ከሙታን ተለይቶ በመነሣት እኛን ከግራ ወደ ቀኝ የመመለሱ ምልክት ነው። በመስቀል አምሳል ማማተብ ድንገታችን የተፈጸመው በመስቀል ነው። ሰይጣን ከእኛ የጨርቅ ዘንድ በተረዳች ሃይማኖት (ኦርቶዶክሳዊት ሃይማኖት) ዘወትር በመስቀል አምሳል ልሳታችንን እናማትባ ዘንድ ከጥፋትም እንድንበት ዘንድ ይህን ምልክት (ማማተብ) ሐዋርያት ለእኛ አደረጉ፤ ይኸውም የግብጻውያንን በኩር እንደ ገደለ፣ በኩራቸውን እንዳይገደልባቸው እግዚአብሔር በፋሲካ የሚታረደውን የበግ ደም ከእሰራኤላውያን ልጆች ቤት የሚያርቅ ምልክት እንዳደረገው ነው። በትምህርት መስቀል ማለት ምልክት የምናማትብባቸው ጊዜያቶችም።

- አንደኛ - ጸሎት ስንጀምር
- ሁለተኛ - ነገር መስቀልን የሚያነሳ ቃል ሰናኑብ ነው። (ፍትሕ መንፈሳዊ አንቀጽ ፲፩ ቁጥር ፭፻፵፪-፵፯)።

እንደሚታወቀው ወደ ቤተ ክርስቲያን ደርሰን ሰግደት ሰናደርግ እጆችን በዘፈቀደ ሥርዓትና ምስጢር በሌለው ሁኔታ ማወዛወዘዝ ሳይሆን፣ በመኸከለኛው ጣታችንና በመልካቺ ጣታችን የመስቀል ቅርጽ በመሥራት ከግንባራችን ወደ ደረታችን፣ ከዚያም ከግራ ትከሻችን «በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ» እያልን ማማተብ ተገቢ ነው። ይኸውም ከላይ እንደተገለጸው ጌታችን በመስቀል ተሰቅሎና ምቶ በትንሳኤው አዳምንና የልጅ ልጆቹን ከግራ (ከዲያቢሎስ) ወደ ቀኝ ማለት ገንት የመመለሱ ምሳሌ ነው።

ወይም በምስራቅ ኦርቶዶክስ አብያተ-ክርስቲያናት እንደሚወራበት ሁለቱን ጣቶቻችንን ከአውራ ጣቶቻችን በማገናኘት፣ «በሰመ አብ» ስንል ግባራችንን እንነሳለን፤ «ወወልድ ስንል ልባችን (ደረታችንን) እንነሳለን፤ «ወመንፈስ ቅዱስ» ስንል ትከሻችንን እንነሳለን፤ አሐዳ አምላክ ስንል ግራ ትከሻችንን በመንካት እንጨርሳለን። ይኸውም በመስቀል ምሳሌ በአብ፣ ወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ በ አንድ አምላክ ስም ሰይጣናትን (አጋንንትን) ማፈቃችን ነው። (ፍትሕ መንፈሳዊ አንቀጽ ፲፩ ቁጥር ፭፻፵፪)።

የማማተብ ጊዜያትም ከላይ ከተገለጸው ሌላ በተጨማሪ ጸሎት ስንጨርስ እግዚአ ተማሃለን (ኪርያላይሶን) ስንል ከምግብ በፊት ምግብ ተመግበን ስንፈጽም፤ ስንተኛ፤ ከመኝታችንም ስንነሳ፤ ከቤታችን ስንወጣን ወደ ቤታችን ስንገባ፤ ሥራ ስንጀምርና በመጨረሻ ስንገባ ነገር ስንሰማ ወይም ሰናይ ከጸሎት ጋር ማማተብ ይገባል።

አስተዋጽኦ ይህ የዚህች መጽሐፍ ደራሲ አስተያየት ነው።

ቀደም ብለን እንደገለጽነው በትምህርት መስቀል (በመስቀል ምሳሌ) ማማተብ ክፉን ለማፈቅና መንፈሳዊ ኃይልን ለማግኘት ነው። ምክንያቱም የክርስቶስ ቅዱስ መስቀል መንፈሳዊ አጥፊችን፤ ኃይላችንንና ጽናታችን ነው።

መስቀል ኃይልና ጽንሰ መሆኑ፤ ይኸውም እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር በመስቀል ምሳሌ ነው። ማለት የሰው ቅርጽ የመስቀል ቅርጽ ነው። አለቆና አምሮችም የተፈጠሩት በመስቀል ቅርጽ ነው። መስቀል ኃይልና ጽንሰ መሆኑ ትምህርት መስቀል (የመስቀል ምሳሌ) በብዙ ፍጥረት ዘንድ ይገኛል። ይህንንም አስመልክቶ ቅዱስ አትናቴዎስ ዘእስክንድሪያ የጻፈው እንመልከት። «ትምህርት መስቀል (የመስቀል ምሳሌ) በሁሉም ፍጥረቶች ዘንድ ትገኛለች፤ ፀሐይ በመስቀል አምሳል ብርሀንዋን ካልዘረጋች ልታበራ አትችልም። ጨረቃም እንደዚሁ የሰማይ ወፎችም (ማንኛውም ወፍ) ክንፋን በመስቀል አምሳያ ከልዘረጋች ለመብረር አትችልም ሲል ቅዱስ አትናቴዎስ አረጋግጦአል (መጽ. ግብረ ሕማማት ዘዓርብ ገጽ (፫፻፵፩-፫፻፵፪)።

ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ደግሞ መስቀል ክብርና አጋንንትም የሚያርቅ መሆኑን፤ ለሱም የአክብሮት ሰጣዪት እንደሚገባው መስቀሉ እንዲህ ሲል፤ «ለመስቀል ሰጣዪት (የክብር ሰጣዪት) ይገባል፤ ይህ መስቀል ነገሥታት መኳንንት መሳፍንት የሚያከብሩት ብጹህና ምሰሩን ነው፤ ይህ መስቀል ለሰው ልጅ ሁሉ ማጽኛ (ማጠንከሪያ) ነው። በርሱም አጋንንት ሁሉ ይሸሻሉ፤ ርጉም ሰይጣንም ይደንግጣል፤ እሱን መላእክት ያከብሩታል፤ ሰማዕታትም ያመሰግኑታል፤ ሐዋርያትም ዝናውን ይናገሩበታል፤ መድኃኔዓለም በሱ ተሰቅሎአልና፤ ቤተ ክርስቲያን ትሸልመዋለች» ማለት ነው። (ግብረ ሕማማት ገጽ ፳፻፱)።

በሌላ ክፍልም ይህ ቅዱስ አባት ስለ ቅዱስ መስቀል ክብርና በመስቀል አምሳል ስለማማተብ እንዲህ ሲል አስተምሮአል። «ወንድሞች ሆይ ከአሁን ጀምሮ ሁል ጊዜ የጌታችን የአምላካችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መስቀል ማሰብ አናደርግም (አናስታጉልም)፤ መስቀል የመልካም ነገር ሁሉ ራሱ፤ የሕይወትና የመድኃኒት መጀመሪያ፤ የድል አክሊል ነውና፤ ምክንያቱም መስቀል ከክፋ ሰይጣን ጥቃት የምንድንበት ምልክታችን መዳኛችን ነውና። ስለዚህም በመስቀል ፈታችንን ማማተብ፤ የመስቀል መስል በዕቃዎቻችን በሰብላችን ማድረግ ይገባናል፤ ልባችንም በመስቀል በማማተብ ከጠላት (ከሰይጣን) እንጠብቃለን።» ሲል አስተምሮአል። (ግብረ ሕማማት ዘዓርብ ገጽ (፫፻፶፩-፫፻፶፪)።

በሌላው ስለውነተኛ ክርስቲያን የሆኑ ሁሉ ከዚህ በላይ በተገሰጸው መሠረት ቅዱስ መስቀልን ማክበርን መሳለም (መሳም) ይገባዋል። ነገር ግን መስቀልን አላክብርም፣ አልስምም፣ አልሳለምም የሚል ወገን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው፤ የመስቀል ጠላት መሆኑ ግልጽ ነው። ስለዚህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚወድ ሁሉ መስቀሉን መውደድ፣ ማክበርና መሳለም ይገባዋል።

- ቅዱስ መስቀል ኃይላችን ነው
- ቅዱስ መስቀል ጽንዓችን ነው
- ቅዱስ መስቀል መመሪያችን ነው
- ቅዱስ መስቀል ቤዛችን ነው

ቅዱስ መስቀል የነፍሳችን መዳኛ ነው። (ከዘወትር ጸሎት የተጠቀሰ)